

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.7.2006
KOM(2006) 409 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

**Bidrag till EU:s ståndpunkt inför FN:s dialog på hög nivå om internationell migration
och utveckling**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bidrag till EU:s ståndpunkt inför FN:s dialog på hög nivå om internationell migration och utveckling

1. INLEDNING

Allt större uppmärksamhet har på senare år ägnats internationell migration, hur denna hanteras och dess inverkan på den ekonomiska och sociala utvecklingen både i migranternas ursprungsländer och i deras bosättningsländer – inte minst mot bakgrund av demografiska förändringar, åldrande befolkning och kompetensbrist i den industrialiserade delen av världen och kraftig befolkningstillväxt i kombination med en många gånger otillräcklig sysselsättningspotential, dåliga karriärsikter och en ihållande hög arbetslöshet i utvecklingsländerna.

Dessutom har följderna av migrationen för migranterna själva, deras rättigheter och deras välbefinnande också blivit en fråga av stort intresse för världssamfundet. Detta har återspeglats på FN-nivå; internationell migration och dess samband med utveckling var en av huvudfrågorna som togs upp vid Kairokonferensen om befolkning och utveckling 1994, och efter konferensen har frågan tagits upp vid flera tillfällen inom FN, främst i Ekonomiska och sociala rådet.

Internationell migration är ett av många uttryck för utvecklingen mot en allt större globalisering. Mot denna bakgrund beslutade Europeiska unionen att steg för steg utarbeta en EU-politik för invandring och asylfrågor, eftersom gemensamma problem kräver gemensamma lösningar. När Amsterdamfördraget trädde i kraft den 1 maj 1999 blev invandringspolitiken underställd gemenskapens beslutsregler. Mot denna bakgrund innebar Tammerforsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet 1999¹, startskottet för upprättandet av en gemensam EU-politik för invandring och asylfrågor. Fem år senare, i november 2004, utarbetades genom Haagprogrammet² ett ambitiöst arbetsprogram för de påföljande fem åren med beaktande av de framsteg och tillkortakommanden som hittills konstaterats. Genomförandet av Haagprogrammet har nu hunnit en god bit på väg.

Europeiska gemenskapen är en viktig aktör i den globala debatten om internationell migration, inte minst på grund av att den externa dimensionen spelar en viktig roll i EU:s invandringspolitik. Inom denna ram har Europeiska kommissionen, som företrädare för gemenskapen, inlett en omfattande dialog med en rad tredjeländer och regionala organisationer om migrationsrelaterade frågor, bland annat om sambanden mellan migration och utveckling, kampen mot olaglig invandring och människohandel samt ökat skydd för asylsökande och flyktingar. Inom kort kommer ytterligare dialoger att inledas. Dessutom ger gemenskapen ekonomiskt stöd till flera länder utanför EU i syfte att hjälpa dem att bygga upp sin kapacitet att hantera internationell migration, särskilt inom ramen för

¹ Ordförandeskapets slutsatser, Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999.

² Ordförandeskapets slutsatser, Europeiska rådets möte i Bryssel den 4 och 5 november 2004.

finansieringsprogrammet Aeneas³, och arbetar – i partnerskap med de berörda länderna – för att integrera migrationsfrågor i sina program för geografisk utveckling och i sina samarbetsprogram, bland annat genom att ta upp de grundläggande orsakerna till migration, särskilt genom ett externt program för mänsklig och social utveckling⁴. Ett framgångsrikt genomförande av dessa och andra liknande initiativ sker i nära samarbete med medlemsstaterna eftersom konkreta resultat kan uppnås bara genom samarbete och samlade resurser.

EU har förbundit sig att se till att de grundläggande rättigheterna för migranter och flyktingar respekteras och att migranter i värdländerna kan dra nytta av den ömsesidiga anpassnings- och integreringsprocessen. EU stödjer ett fullständigt genomförande av FN-konventioner när det gäller kampen mot alla former av intolerans och främjande av mångfalden av kulturyttringar i samhället och, mera allmänt, alla FN-initiativ som syftar till att skapa en människorättskultur som bygger på att sprida budskapet om ömsesidig respekt och förståelse mellan civilisationer.

Kommissionen välkomnar på gemenskapens vägnar FN:s generalförsamlings beslut att anordna en dialog på hög nivå om migration och utveckling den 15–16 september 2006 inom ramen för FN:s 61:a generalförsamling. Mot bakgrund av den internationella migrationens ökande betydelse anser kommissionen att initiativet kommer mycket lägligt. Genom detta dokument vill kommissionen dela med sig av sina erfarenheter i dessa frågor och lägga fram några förslag i samband med denna dialog⁵.

2. VIKTIGA FRÅGOR ATT TA UPP

På grundval av de dokument som utarbetats av FN:s generalsekreterare⁶ och de förberedande diskussioner som hittills ägt rum vill EU ta upp ett antal frågor. De flesta av dessa togs också upp i den rapport som lagts fram av Globala kommissionen för internationell migration (GCIM)⁷. Denna rapport innehåller flera användbara rekommendationer som innebär ett positivt bidrag till diskussionerna inom ramen för dialogen på hög nivå, till exempel om arbetskraftsmigration, sambanden mellan migration och utveckling, integration samt frågan om hur den olagliga migrationen skall tacklas. Asylfrågor, som inte har någon framskjuten plats på dagordningen för högnivådialogen, tas inte upp här. EU anser emellertid att dessa frågor är av stor betydelse och håller på att utarbeta en övergripande strategi för att lösa de problem som de ger upphov till.

2.1. Partnerskap för delat ansvar

EU anser att hanteringen av migration är ursprungs-, transit- och destinationsländernas gemensamma ansvar. Detta är särskilt viktigt eftersom distinktionen mellan dessa olika typer av länder blir alltmer otydlig. Gemensamt ansvar kräver ökat samarbete mellan länderna för

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 491/2004 av den 10 mars 2004 om inrättande av ett program för ekonomiskt och tekniskt stöd till tredje land i fråga om migration och asyl (Aeneas).

⁴ Investera i människor Meddelande om det tematiska programmet för mänsklig och social utveckling samt budgetplanen för 2007–2013 - KOM(2006)18 slutlig, 25.1.2006.

⁵ Detta meddelande tar generellt inte upp EU:s politik när det gäller migration inom EU vilken gemenskapen inte anser vara internationell migration.

⁶ I synnerhet generalsekreterarens rapport ”International Migration and Development” av den 18 maj 2006, dokument A/60/871, Generalförsamlingen, FN.

⁷ ”Migration in an interconnected world: new directions for action”, rapport från Globala kommissionen om internationell migration, oktober 2005.

åstadkomma en förbättrad migrationshantering med beaktande av alla berörda länders intressen och problem. Kommissionen anser att sådana mekanismer kan utgöra en flexibel och icke-bindande ram för att hitta lösningar på gemensamma problem, allt från att bekämpa människohandel till att förbättra kanaliseringen av migranternas penningöverföringar och främja kompetensinflyttning (*brain gain*) och kompetensspridning (*brain circulation*).

Inom ramen för sina bredare samarbetsavtal har EU utvecklat en dialog om migrationsrelaterade frågor med flera länder och regioner i världen. Den europeiska grannskapspolitiken, som omfattar länder i Östeuropa och södra och östra Medelhavsområdet, är ett exempel på detta och man håller också på att bygga upp dialoger med partner i Afrika, Asien, Latinamerika och Västindien⁸. Denna typ av dialog brukar omfatta ett brett spektrum av frågor, däribland sambandet mellan migration och utveckling, integration och behandlingen av migranter i destinationslandet, ekonomisk migration, kampen mot olaglig migration och människohandel, situationen för asylsökande och flyktingar, flyktingssituationers inverkan på utveckling och mer allmänt gemensamma ansträngningar för att hantera den ekonomiska migrationen på ett bättre sätt. Den kan också leda till att EU tillhandahåller stöd genom tematiska eller landsspecifika program för att hjälpa partnerländerna att bygga upp sin kapacitet för att bättre hantera migrationsströmmar och optimera de positiva sambanden mellan migration och utveckling.

Kapacitetsuppbyggnaden stödjer denna politiska dialog. De aktuella länderna utanför EU måste fastställa gemensamma mål och arbetsmetoder för olika nationella förvaltningar och alla berörda parter, däribland det civila samhället, för att kunna möta de utmaningar som migrationen för med sig. De kan få stöd till denna process som kan utmynnas i nationella migrationsstrategier och handlingsplaner med en tydlig tidsram och tillhörande budgetplanering.

En av gemenskapens aktuella prioriteringar är att arbeta tillsammans med afrikanska stater och regionala organisationer. I Europeiska rådets slutsatser från december 2005 fastställs en förteckning över prioriterade åtgärder som skall vidtas under 2006 med syftet att fördjupa dialogen och samarbetet mellan EU och Afrika i en rad frågor med anknytning till migration⁹. Ett särskilt initiativ i detta sammanhang är att samla ursprungs-, transiterings- och destinationsländer, särskilt de som ligger längs med en viss migrationsväg, för att ta itu med problemen i samband med migration.

2.2. Hantering av ekonomisk migration i ursprungs- och destinationsländernas gemensamma intresse

Hantering av ekonomisk migration är nära förknippad med debatten om att stärka synergieffekterna mellan migration och utveckling. Samtidigt som ekonomisk migration, rätt hanterad, gynnar enskilda migranter och destinationsländerna, kan den också ge ett positivt bidrag till ursprungsländernas utveckling – på kort sikt genom penningöverföringarna, på längre sikt genom att tillvarata den kompetens, erfarenhet och det sociala kapital som migranterna förvärvar i värdländerna. Detta kan uppnås på olika sätt, bland annat genom frivillig återflyttning. Att återvända för gott är emellertid inte alltid ett lockande alternativ för

⁸ Parallellt pågår en dialog med den grupp länder som ingår AVS-länderna (länder i Afrika, Västindien och Stilla havet).

⁹ "Övergripande strategi för migration: Prioriterade åtgärder med inriktning på Afrika och Medelhavsområdet", Ordförandeskapets slutsatser, Europeiska rådets möte i Bryssel den 15–16 december 2005.

migranter, därav det nuvarande intresset för cirkulär migration i syfte att främja kompetensspridning. Sådan migration kan ta sig många uttryck, från tillfällig eller säsongsbetingad migration till tillfälliga eller virtuella migrationsordningar som t.ex. de som förvaltas av organisationer som *International Organisation for Migration* (IOM) och FN:s utvecklingsprogram (UNDP), och till vilka gemenskapen och några av dess medlemsstater aktivt bidrar.

Kommissionen har fastställt riktlinjer för att underlätta frivillig återflyttning och uppmuntra cirkulär migration i sitt meddelande om migration och utveckling¹⁰ och i sin strategiska plan för laglig migration¹¹. Det sistnämnda dokumentet, som innehåller kommissionens arbetsplan för de kommande åren på områden med anknytning till lagliga migranternas rätt till inresa och vistelse, omfattar också andra riktlinjer som kan vara av intresse för ursprungsländer, till exempel mer tillgänglig information om möjligheterna till och villkoren för laglig anställning i EU och möjligheterna att tillhandahålla stöd till institutioner som erbjuder potentiella migranter utbildning i ursprungsländerna så att de bättre motsvarar EU-ländernas behov av arbetskraft. Dessutom skulle fastställandet av klara och tydliga förfaranden för arbetskraftsmigranternas rätt till inresa och vistelse bidra till en bättre hantering av migrationsströmmar vilket ligger i alla berörda parterns intresse.

I vissa fall kan emellertid ekonomisk migration till utvecklade länder skapa problem för ursprungsländerna genom att det skapas flaskhalsar när det gäller mänskliga resurser inom särskilda sektorer eller för vissa yrken. Kommissionen har börjat titta närmare på möjliga lösningar, i synnerhet mekanismer för att styra rekryteringen och främja etisk rekryteringspraxis liksom övervakningsmekanismer och stöd till partnerskap mellan institutioner i EU:s medlemsstater och i utvecklingsländerna. När det gäller hälso- och sjukvården har kommissionen lagt fram mer specifika förslag i ett särskilt meddelande¹². Dessutom kommer frågan om hur man hanterar kompetensflykt och mildrar effekterna av kompetensförlust att vara ett av huvudämnena i den dialog om migrationsrelaterade frågor som gemenskapen inleder med Afrikanska unionen och med flera enskilda länder i Afrika på grundval av artikel 13 i Cotonouavtalet.

Ekonomisk migration är också en syd-syd-företeelse eftersom sådan ofta förekommer mellan utvecklingsländer, särskilt inom ramen för initiativ för regional integration, som EU aktivt stödjer. Fastän sådan migration kan innebära betydande fördelar ger den också upphov till problem när det gäller den administrativa kapaciteten i utvecklingsländer som behöver lämpligt stöd.

Verksamheter i direkt anknytning till detta omfattar gemensamma ansträngningar för att stärka den sociala dimensionen av globaliseringen, att fullt ut beakta och mildra handelspolitikens och liberaliseringens återverkningar på sysselsättningen och sociala effekter och att främja anständiga arbetstillfällen som ett globalt mål¹³.

¹⁰ "Migration och utveckling: konkreta riktlinjer", KOM(2005)390 slutlig, 1.9.2005.

¹¹ "Om en strategisk plan för laglig migration", KOM(2005)669 slutlig, 21.12.2005.

¹² "EU:s strategi för att åtgärda bristen på personal inom hälsosektorn i utvecklingsländerna" KOM(2005)642 slutlig, 12.12.2005.

¹³ "The Social Dimension of Globalisation - the EU's policy contribution on extending the benefits to all" - Kommissionens meddelande, antaget den 18 maj 2004 KOM(2004) 383; *Meddelande* "Promoting decent work for all: The EU contribution to the implementation of the decent work agenda in the world" (KOM(2006)249) och bilagan till detta (SEK(2006)643), båda av den 24 maj 2006.

2.3. Integration av tredjelandsmedborgare

En effektiv integrationspolitik är avgörande för att säkerställa att migrationen gagnar både värdländerna och migranterna själva. Eftersom fler och fler länder i världen fungerar som värdländer anser kommissionen att det finns anledning att uppmuntra erfarenhetsutbyte när det gäller integrationsfrämjande politik.

Gemenskapen och dess medlemsstater har utarbetat övergripande strategier för integrationen av migranter. Rådet har fastställt en uppsättning gemensamma principer¹⁴ som sedan vidareutvecklats av kommissionen¹⁵. Kommissionen har också offentliggjort en handbok om integration för politiska beslutsfattare och praktiskt verksamma på området¹⁶. En ny utgåva av denna planeras till slutet av 2006.

Dessutom kommer flera delar av gemenskapslagstiftning som nyligen trätt i kraft att bidra till att förbättra integrationen av migranter, däribland direktiven rörande varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning¹⁷ och familjeåterförening¹⁸. Dessutom är gemenskapens lagstiftning om diskriminering¹⁹ direkt relevant. Särskilt reglerna när det gäller diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung täcker en rad områden där det kan förekomma orättvis behandling av migranter, t.ex. när det gäller tillgången till arbete, arbetsvillkor, lön, rättigheter samt förmåner knutna till ett arbete, tillgång till utbildning, varor och tjänster, sociala förmåner och hälso- och sjukvård.

Integrationspolitiken, särskilt när det gäller behandlingen av tredjelandsmedborgare och deras rättigheter, tas redan upp i regelbundet återkommande samtal mellan gemenskapen och olika tredjeländer inom ramen för en bredare dialog om migrationsrelaterade frågor. Gemenskapen är emellertid redo att dela med sig av sina erfarenheter och metoder på detta område med intresserade länder i internationella forum.

2.4. Att bekämpa olaglig migration illegal migration och människohandel med fullt beaktande av de grundläggande rättigheterna

Distinktionen mellan laglig och olaglig migration är en av grunderna i gemenskapens invandringspolitik. Att bekämpa olaglig migration i alla former är en del av ett välskött migrationsprogram.

Sedan 2001 har en övergripande strategi utarbetats som omfattar alla led i migrationskedjan, bland annat samarbete med ursprungs- och transitländer, gränskontroll, åtgärder som vidtas efter olaglig inresa samt politiken i fråga om återtagande och återvändande. Denna strategi

¹⁴ Gemensamma grundprinciper för integration som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 19 november 2004.

¹⁵ ”En gemensam agenda för integration: En ram för integration av tredjelandsmedborgare inom Europeiska unionen” KOM(2005)389 slutlig, 1.9.2005.

¹⁶ Europeiska kommissionen, november 2004.
http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/immigration/integration/doc_immigration_integration_en.htm

¹⁷ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003.

¹⁸ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003.

¹⁹ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung och rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling.

fastställs i flera meddelanden och handlingsplaner om olaglig invandring, integrerad gränsförvaltning och återvändandepolitik.

En effektiv politik för att minska den olagliga invandringen kräver en blandad strategi som omfattar åtgärder som syftar till både ytterligare harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning och stärkt operativt samarbete och som dessutom innehåller lämpliga strategier och incitament för att främja ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen i ursprungsländerna. Samtidigt åtgärdas externa faktorer genom samarbete med ursprungs- och transitländerna. Kommissionens alla förslag till åtgärder på det här området granskas ingående för att garantera att de är fullt förenliga med grundläggande rättigheter som de allmänna principerna i gemenskapsrätten och med internationell rätt, inklusive flyktingskydd och de skyldigheter att respektera mänskliga rättigheter som följer av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. Särskilt tonvikt läggs vid bestämmelserna om rättssäkerhetsgarantier, familjesammanhållning samt skydd i samband med frihetsberövande och tvångsmedel. Kommissionen kommer inom kort att lägga fram ett nytt meddelande om olaglig invandring som sammanfattar EU:s politik på det här området.

I syfte att ta itu med människohandeln på ett effektivt sätt krävs en integrerad strategi som tar hänsyn till problemets globala karaktär²⁰ och bygger på respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna.

De berörda personerna, deras behov och rättigheter står i centrum för EU:s politik mot människohandel. Samtidigt är förebyggandet av och kampen mot människohandel ett viktigt inslag i gemenskapens ansträngningar för att förbättra kontrollerna och övervakningen vid de yttre gränserna och skärpa kampen mot olaglig invandring. Dessutom uppmanas medlemstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen att – i syfte att förbättra ställningen för offer för människohandel – att bevilja de tredjelandsmedborgare som är offer för människohandel och som har för avsikt att vittna mot människohandlare ett särskilt uppehållstillstånd och ytterligare särskilda rättigheter för den tid som de straffrättsliga förfarandena pågår²¹. Slutligen vill kommissionen i detta sammanhang erinra om sitt förslag till beslut om att snarast möjligt underteckna FN-protokollen om människohandel och smuggling av migranter.

EU vill gärna fördjupa erfarenhetsutbytet med andra intresserade länder om de bästa metoderna för att bekämpa människohandel och ta hand om dem som fallit offer för den.

2.5. Migration kan gynna utveckling

Migranternas möjligheter att positivt påverka utvecklingen i sina ursprungsländer erkänns i allt större utsträckning. Kommissionen anser att dessa frågor, som nyligen diskuterats i flera internationella forum, bör stå i centrum för diskussionerna vid dialogen på hög nivå.

Frågor som migranternas penningöverföringar och deras möjlighet att bidra till ursprungsländernas utveckling, den roll som medlemmarna i utflyttade befolkningsgrupper kan spela för den ekonomiska, sociala och humanitära utvecklingen i dessa länder och främjande av cirkulär migration är exempel på de områden där fördelarna med samarbete mellan ursprungs- och destinationsländer kan vara som störst. Till exempel kan omkostnaderna för penningöverföringar enklast minimeras om ursprungsländer och

²⁰ ”Bekämpning av människohandel – en integrerad strategi och förslag till en handlingsplan”, KOM(2005) 514 slutlig, 18.10.2005.

²¹ Rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004.

destinationsländer samarbetar. På samma sätt mobiliseras de utflyttade befolkningsgrupperna effektivast om det sker insatser från båda håll.

Kommissionen sammanfattade de riktlinjer som den avser att följa på det här området i ett meddelande som antogs den 1 september 2005²². Medan några av riktlinjerna i dokumentet ensidigt kan införas av EU (t.ex. åtgärder för att öka konkurrensen och insynen på marknaden för överföringstjänster, eller åtgärder när det gäller uppehållsrätt) kan de flesta däremot bara genomföras i samarbete med berörda ursprungsländer. Med detta meddelande föreslår kommissionen därför samarbete med partnerländer bland utvecklingsländerna i syfte att hjälpa dem att dra nytta av de potentiella fördelar som migranter kan ge sina ursprungsländer. Kommissionen är beredd att integrera denna målsättning i sina program för utvecklingssamarbete med dessa länder, när så är lämpligt och om parterna kommer överens om det. Finansiering har redan tillhandahållits inom ramen för Aeneas-programmet, t.ex. genom att stödja utflyttade befolkningsgruppers initiativ för att bidra till den ekonomiska och sociala utvecklingen i sina hemländer och underlätta penningöverföringar för produktiva investeringar och utvecklingsinitiativ.

För att verkligen ta tillvara dessa samband och synergier är det viktigt att se till att kortsiktiga åtgärder ligger i linje med en långsiktig strategi, och att migrations- och utvecklingspolitiken är väl integrerad. Migrationsfrågor införlivas i allt större utsträckning i landstrategi- och regionstrategidokumenterna som utgör den ram enligt vilken gemenskapens bistånd till sina partner bland utvecklingsländerna anslås. Detta har bidragit till en ökad förståelse för migrations- och utvecklingsdimensionen, och har gjort det möjligt för flera utvecklingsländer att lyfta fram frågor som t.ex. kompetensflykt eller mobiliseringen av utflyttade befolkningsgrupper som prioriteringar för framtida bistånd från gemenskapen.

Vidare kan tillgången på ordentliga arbeten, inkomstmöjligheter och arbetsvillkor i ursprungsländerna, liksom avsaknaden av konflikter eller ohållbart tryck på miljön bidra till att säkerställa att när en enskild migrant migrerar så har han eller hon själv valt detta. EU:s utvecklingspolitik²³ tar itu med dessa och andra faktorer bakom migration genom sitt bidrag – i form av partnerskap med utvecklingsländer – till fattigdomsbekämpning, konfliktförebyggande, ekonomisk utveckling, handelsfrämjande åtgärder, främjande av mänskliga rättigheter och gott styre, miljöskydd och stöd för att millennieutvecklingsmålen skall uppnås. EU tillhandahåller mer än hälften av biståndet i världen och har förbundit sig att öka detta bistånd ytterligare, både när det gäller kvalitet och effektivitet.

Kommissionen anser att de grundläggande orsakerna till migration och det sätt på vilket övriga givare av utvecklingsbistånd kan öka sitt bidrag för att åtgärda dessa, bör diskuteras i FN:s regi liksom de positiva samband och synergier som existerar mellan migrations- och utvecklingspolitik. Kommissionen anser att sambanden mellan migration och utveckling innebär en viktig potential för att ytterligare främja utvecklingsmålen utan att därför innebära en ersättning för eller ett alternativ till offentligt utvecklingsbistånd.

²² ”Migration och utveckling: konkreta riktlinjer”, KOM(2005) 390 slutlig. I bilagorna till meddelandet återfinns många exempel på god praxis som utarbetats i medlemsstaterna och på andra håll.

²³ Europeiskt samförstånd om utveckling, november 2005.

3. EFTER DIALOGEN PÅ HÖG NIVÅ: VÄGEN FRAMÅT

Kommissionen har noterat generalsekreterarens förslag att inrätta ett permanent forum för erfarenhetsutbyte²⁴ som en fortsättning på dialogen. Kommissionen anser att detta forum bör utformas som en informell, frivillig och icke-bindande process i FN:s regi men lett av länder och andra berörda deltagare, där åsikter och erfarenheter kan utbytas i migrationsfrågor som har en direkt inverkan på utveckling och som innebär möjligheter till s.k. win-win-resultat för alla deltagare i migrationskedjan, särskilt för ursprungsländerna.

Kommissionen anser vidare att de olika frågor som tas upp i rapporten är relevanta för att förbättra det sätt på vilket internationell migration hanteras. Kommissionen anser emellertid också att det föreslagna forumet skulle ha ett större mervärde om dess insatser koncentrerades till de frågor där det finns möjlighet att uppnå konkreta framsteg i fråga om utvecklingen i ursprungsländerna, som bygger på de deltagande staternas och organisationernas erfarenheter inom bland annat följande områden:

- Strategier och åtgärder för att främja migranternas bidrag till utvecklingen i ursprungsländerna, inbegripet genom penningöverföringar.
- Strategier och åtgärder för att förbättra hanteringen av den ekonomiska migrationen, inbegripet syd-syd-migration, i ursprungs- och bestämmelseländernas gemensamma intresse.
- Strategier och åtgärder i syfte att begränsa kompetensflykt och främja cirkulär, tillfällig, säsongsbetingad och ”virtuell migration”.
- Strategier och åtgärder för att bekämpa olaglig migration och människohandel.
- Initiativ som syftar till att bidra till kapacitetsuppbyggnaden på flera områden.

Dessutom anser kommissionen att det är viktigt att man inriktar ansträngningarna på att stärka de insatser som redan inletts för att förbättra samordningen med olika FN-organ och andra internationella organisationer som är aktiva på området migrationshantering. I detta avseende välkomnar kommissionen generalsekreterarens initiativ att inrätta den globala gruppen för migration (*Global Migration Group*). Kommissionen förväntar sig en förenkling av den institutionella ramen och att utvecklingen går i riktning mot en stärkt, regelmässig och öppen samordning av de viktigaste internationella organisationerna som arbetar med migrationsrelaterade frågor och emotser ytterligare information om gruppens roll och funktion.

4. SLUTSATS

Internationell migration har blivit en viktig fråga på världssamfundets dagordning och kommer förmodligen att så förbli inom överskådlig framtid. Kommissionen hoppas att dialogen på hög nivå, genom politisk dialog och utbyte av bästa praxis på internationell nivå, kommer att sätta igång en process mot global enighet om hur sambandet mellan migration och utveckling kan förbättras. Mot denna bakgrund är kommissionen beredd att spela en aktiv roll i dialogens arbete och att bidra till debatten om hur uppföljningen av den bör utformas.

²⁴ *International Migration and Development*, rapport från generalsekreteraren.